

A homoszexuális cselekedetek erkölcstelensége

for. Archivum MSI

Jézus azt mondja, hogy a házasság előtti vagy házasságon kívüli szexuális élet a tisztaság elleni bűn, de vonatkozik ez a homoszexuális fajtalanzkodásra is.

A Hittani Kongregáció 1986. október 1-én a püspökökhöz írt levelében a homoszexuálisok lelkipásztori ellátásáról így fogalmaz: „A homoszexuális személy sajátos hajlama önmagában ugyan nem bűn, ám egy olyan, többé vagy kevésbé erős tendenciát alapoz meg, amely erkölcsi tekintetben rossz viselkedésre irányul. Ezért magát a hajlamot is objektív rendellenességnek kell tekintenünk. Az ilyen hajlamokkal rendelkező személyek különleges lelkipásztori gondoskodást igényelnek, nehogy az a téves kép alakuljon ki bennük, hogy ezeknek a hajlamoknak a kiélése egy homoszexuális kapcsolatban erkölcsi értelemben elfogadható”.

Jézus Krisztus világosan megfogalmazza, hogy mi a szexuális aktus célja. A természet törvényeiből, a Szentírásból és a Szent Hagymányból az következik, hogy a házastársi együttlétnek két célja van, a férfi és a nő testének egyesülése és gyermekek nemzése. Bármely cél kiiktatása ebből a folyamatból erkölcstelenség. Mivel a homoszexuális együttlét során egyik cél sem teljesül, ezért a homoszexuális együttlét természetellenes és mélyen erkölcstelen. Az egyházi tanítóhivatal a Katekizmusában kijelenti, hogy: „A hagyomány a Szentírásra támaszkodva – amely úgy mutatja be a homoszexuális kapcsolatokat, mint súlyos eltévelyedéseket – mindig vallotta, hogy a homoszexuá-

lis cselekedetek belső természetük szerint rendellenesek”. Ellentétesek a természet törvényeivel. A nemi aktusból kizárják az élet továbbadását. Nem az igazi érzelmi és szexuális egység vágyából származnak. Nincs olyan eset, amikor jóváhagyhatók lennének.” (2357).

A Szentírás azok között a bűnök között említi a homoszexualitást, amelyek kizárják az embert a mennyek országából: „Ne ármítsátok magatokat! Sem tisztátalan, sem bálványimádó, sem házasságtörő, sem kéjenc, sem kicsapongó nem öröklj Isten országát”(1 Kor 6,9). A Levitikák könyvében ezt olvassuk: „Ha valaki férfival hál együtt, úgy, ahogy asszonnyal szoktak együtt hálni, ez utálatosság, amelyben mindketten részesek, ezért meg kell halniuk, vérük visszahull rájuk”(20,13).

A Szentírás elítél minden házasságon kívüli szexuális kapcsolatot és homoszexuális együttlétet. Ezért Isten törvényei ellen elkövetett bűn az is, ha valaki a homoszexuális kapcsolatokat és házasságokat védelmezi. Az ember a fogantatás pillanatától kezdve vagy férfi vagy nő, testének összes sejtje egyféle nemi jelleg hordozója. A szexuális orientáció azonban ugyanúgy később alakul ki, mint minden más viselkedésminta, mint pl. a bizalom, vagy épp annak hiánya, a kisebbségi komplexus, vagy a magabiztosság, az érzelmi függőség vagy a belső szabadság képessége. Ezek a tulajdonságok a szülőkkel, testvérekkel és más emberekkel való kapcsolatok milyensége szerint alakulnak ki. A homoszexualitás tehát egy

fejlődési rendellenesség. Semmi tudományos megalapozottsága nincs annak az állításnak, hogy a homoszexualitás veleszületett tulajdonság lenne.

Az Isten mindenkit heteroszexuálisnak teremtett, a homoszexuális beállítottság a környezet negatív hatására kialakult pszichológiai deviancia.

A halál civilizációja elvakult, és nem látja a gonoszság kísértését a homoszexuális kapcsolatban, ezért hirdeti azt a nézetet, hogy a homoszexuálásra az a legjobb megoldás, hogy az ilyen ember hasonló hajlamú párt talál magának, és vele él közös életet.

Jézus tanításából kiderül, hogy az egyneműek közti szexuális kapcsolat az objektív erkölcsi renddel összeegyeztethetetlen. „Kizárólag a házaspárok közti nemi kapcsolat értékelhető erkölcstelen helyesnek. Ezért az, aki homoszexuális kapcsolatot létesít, erkölcstelenséget követ el. Az egyneműek szexuális kapcsolata kizárja a szerelmi együttlét gazdagságának lehetőségét, és megfosztja azt jelképes és valódi értelmétől, nem beszélve a Teremtőnek a nemi valóságra vonatkozó céljai és tervei lerombolásáról. A homoszexuális kapcsolat során nem fogan élet, ami ellentétes az Evangéliumban megfogalmazott keresztény élet lényegével.” (A katolikus egyház püspökeihez – a homoszexuális párok lelkipádoszáról, 7).

A homoszexuális közösülés kölcsönös maszturbáció. ■

„Nem elhanyagolható azoknak a férfiak és nőknek a száma, akik veleszületett homoszexuális hajlamot mutatnak. Nem ők választották maguknak a homoszexuális állapotot; ami többségük számára próbatételt jelent. Tisztelettel, együttérzéssel és gyengédséggel kell fogadni őket. Kerülni kell velük kapcsolatban az igazságtalan megkülönböztetés minden jelét. Ezek az emberek arra hivatottak, hogy Isten akaratát valósítsák meg életükben, és amennyiben keresztények, az állapotukból adódó esetleges nehézségeket egyesítsék Urunknak a kereszten hozott áldozatával (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 2358).

Együtt érző szeretettel kell fordulnunk a homoszexuális hajlamú emberek felé, annál inkább, mert devianciájuk többnyire nem saját hibájukból, hanem patológiás környezetük hatására alakult ki, mely egyben mély lelki, pszichikai és érzelmi sebeket is okozott nekik. A homoszexualitásból teljesen meggyógyulni csak Isten szeretetével lehetséges. Csak Ő képes állandó és feltétel nélkül szeretetével megszabadítani a szomorúságtól és magánytól. A homoszexuális embernek minden figyelmét Krisztus szeretetére kell irányítania, és nem a saját szexuális hajlamára.

Hogy Isten gyógyító Szeretetét valóban el tudja a homoszexuális hajlamú ember fogadni, először meg kell, hogy bocsásson környezetének, azoknak, akik tetteikkel, viselkedésükkel, példájukkal eme deviáns hajlamokat felébresztették benne. Mérgét, szomorúságát Istennek kell ajánlania és kérnie a megbocsátás kegyelmét mindenkiire vonatkozóan. Ez a teljes kiengesztelődés feltétlenül szükséges, hogy az ember szíve megnyíljon Isten gyógyító erejének befogadására. A megbocsátás egyúttal intenzív imaéletet kíván, gyakori gyónást és szentáldozást.

A tisztaság elérése hosszú és erőt próbáló folyamat, fájdalmas botlásokkal út közben, azért kell türelmesnek lenni. Ahogy eltűnnek a lelki és érzelmi sebek, úgy a homoszexuális vágy is fokozatosan gyengülni fog, amíg egészen el nem múlik.

Krisztusnál nincs lehetetlen, nincs olyan bűnös, nincs olyan beteg ember,

akin ne tudna segíteni. Ezért azok, akik saját nemüekkel élnek szexuális kapcsolatban, csak akkor gyógyulhatnak meg, ha Krisztusba vetik teljes bizalmukat. A megtisztulást segítik ezek a lépések:

- Megismerik és elfogadják a Katolikus Egyház homoszexualitásra vonatkozó tanítását, és igyekezzenek tisztaságban élni.

- Minden nap imával, rózsafüzérrel,

elmélkedéssel, Szentírásolvasással, gyakori gyónással és szentáldozással egész életüket Krisztusnak ajánlják.

- Akinek homoszexuális hajlamai vannak, annak szívében és elméjében állandó kísértés van. Ha szakítani akar a bűnnel, szakítania kell mindazzal, ami gerjesztheti benne a vágyat. Meg kell szabadulnia a homoszexuális irodalomtól, videokazettáktól, kerülnie kell azokat a helyeket, ahol más homoszexuálisok is gyakran megfordulnak.

- A homoszexuális hajlamú emberek, hogy el tudják hagyni a homoszexuális életmódjukat, igyekezzenek heteroszexuális nők és férfiak társaságába járni. Legjobb, ha találjanak egy hívő imacsoportot saját plébániájukon. Fontos, hogy valódi, értékes barátságok szövődjenek a közösség tagjaival, hiszen a mély barátság sokat segíthet a tisztaság erényének megtartásában.

A homoszexualitásból való felgyógyulás és az ellenkező nem felé való fordulás csak akkor lehetséges, ha valaki megtér Jézus Krisztushoz, és fölveszi keresztjét, hogy egész életében kövesse Őt. Ez persze nem jelenti azt, hogy szexuális devianciáival harcolva valaki azonnal megszabadul vívódásaitól. A teljes gyógyuláshoz szükség van egy kísértésekkel teli időszakra, mely intenzív imával és Krisztusnak való teljes önátadással küzdhető csak le. Így tudja Jézus szeretete által a lélek sebeit meggyógyítani.

Küzdeni kell ezen állapot ellen, hinni kell, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. Jézus csak teljes bizalmat kér, hogy Ő szeretete erejével átölelhessen és meggyógyíthasson.

Ha valaki föladja a reményt, hogy ebből az állapotból ki lehet kerülni, akkor könnyedén elhiszi azt a liberális gondolkodás által sugallt eszmét, hogy a homoszexualitás természetes tulajdonság.

A homoszexuális emberekkel foglalkozó amerikai lelképásztorok tapasztalataiból kiderül, hogy azok akik megakarnak szabadulni hajlamuktól és igyekeznek tisztaságban élni, állandó kísértéseket tapasztalnak. Megtérésük ellenére sebzett lelkük hosszadalmas gyógyítást igényel. A kísértéseket az állandó imának, napi szentáldozásnak és gyakori gyónásnak köszönhetően le tudják győzni.

II. János Pál így ír: „Krisztus üdvözítő keresztjében, a Szentlélek ajándékában és a megváltó átszúrt oldalából fakadó szentségekben a hívő megtalálja a kegyelmet és az erőt, hogy mindig, még a legsúlyosabb nehézségek közepette is megtartsa Isten szent törvényét” (Veritatis splendor enciklika, 103).

M.P